

Xenofeminism:
En politik för alienation

Laboria Cuboniks

Översatt till svenska av Mandus Ridefelt och Moa Sjöstrand

NOLL

0x00

Vår värld har svindel. Det är en värld som svärmar av teknologisk mediering, sammanflätar vår vardag med abstraktion, virtualitet och komplexitet. XF är en feminism som är anpassad till dessa verkligheter: en feminism med intelligens, skala och vision utan motstycke; en framtid där förverkligandet av rättvisa mellan kön och feministisk emancipation bidrar till en universell politik som övergår etnicitet, funktionsvariation, ekonomiska förhållanden och geografisk position. En feminism skapad utifrån varje människas behov. Ingen mer utsiktslös repetition i kapitalets ekorrhjul, ingen mer underkastelse för arbetets förtryck, såväl produktivt som reproduktivt, ingen mer reifikation av det givna maskerat som kritik. Vår framtid kräver det oförskräckta. XF är inte ett revolutionärt kall, men väl en insats som kräver fantasi, smidighet och uthärdande.

0x01

XF bejakar alienering som en impuls att skapa nya världar. Vi är alla alienerade – har vi någonsin varit annorlunda? Det är genom, inte trots, vårt alienerade tillstånd som vi kan frigöra oss från omedelbarhetens trams. Frihet är inte något givet – och definitivt inte givet av något "naturligt". Skapandet av frihet involverar inte mindre, utan mer alienation – alienation är arbetskraften i frihetens konstruktion. Inget ska tas för att vara fastställt, permanent eller "givet" – varken materiella förutsättningar eller sociala villkor. XF muterar, navigerar och tränger sig in i alla horisonter. Alla som har blivit uträknade som "onaturliga" i relation till rådande biologiska normer, alla som har upplevt orättvisor utförda i den naturliga ordningens namn, kommer att inse att glorifieringen av "naturen" inte har något att erbjuda oss – de queera och trans av oss, de funktionsvarierade och de som utstått diskriminering till följd av graviditet eller ansvar kopplat till barnuppfostran. XF är våldsamt antinaturalistisk. Essentialistisk naturalism osar av teologi – ju förr den har utdrivits, desto bättre.

0x02

Varför sker det så få explicita organiserade ansträngningar för att förändra teknologier till att möta progressiva genuspolitiska syften? XF söker att strategiskt dra nytta av befintliga teknologier för att rekonstruera världen. Allvarliga risker finns inbyggda i dessa verktyg: de tenderar att bli obalanserade, missbrukade och användas för exploatering av de svaga. Istället för att ignorera dessa risker förespråkar XF att ett nödvändigt assemblage av responsiva teknopolitiska gränssnitt används för att bemöta dem. Teknologi är inte nödvändigtvis progressivt. Dess användning är sammansmält med kultur i en positiv feedbackloop som gör linjär sekvensering, förutsägelse och total försiktighet omöjlig. Teknologisk och vetenskaplig innovation måste vara förbunden med ett kollektivt tänkande inom vilket kvinnor, queers och icke-binära spelar den centrala rollen.

0x03

Teknologins faktiska emancipatoriska potential har inte realiserats. Gödd av marknaden blir dess snabba tillväxt uppäten av kapitalets svällningar och elegant innovation lämnas till att dekorera köparens stagnanta värld. Bortom bruset av kommodifierad skit ligger den slutliga uppgiften i att konstruera teknologier som motverkar ojämlig tillgång till reproduktiva och farmakologiska verktyg, miljökatastrofer, ekonomisk instabilitet och farliga former av

obetalt/underbetalt arbete. Könsdiskriminering är fortfarande ett kännetecken för de fält där vi ser våra teknologier framträda, samtidigt som kvinnliga arbetare inom elektronik (för att bara nämna en industri) utför de mest lågavlönade, monotona och försvagande arbetena. Sådan orättvisa kräver strukturell, maskinell och ideologisk korrigerings.

0x04

Xenofeminism är en rationalism. Att hävda att förnuft, eller rationalitet, är ett "av naturen" patriarkalt projekt är att medge sin förlust. Det är sant att den kanoniserade "idéhistorien" domineras av män och att det är dessa manliga händer som vi ser styra de existerande vetenskapliga och teknologiska institutionerna. Men det är just därför *feminism måste vara en rationalism* – för att denna fruktansvärda obalans finns, inte trots att den finns. Det finns varken en "feminin" rationalitet eller en "maskulin". Vetenskap är inte ett uttryck för genus, utan ett upphävande av detsamma. Om det idag domineras av maskulina egon riskerar det sig själv – och denna motsägelse kan utnyttjas. Förnuftet vill vara fritt, precis som information vill vara fri, och patriarkatet kan inte ge det frihet. *Rationalism måste i sig själv vara en feminism*. XF pekar ut den punkt där dessa anspråk korsar varandra och skapar ett ömsesidigt beroende. XF beskriver förnuftet som en motor för feministisk emancipation och deklarerar allas rätt att tala som ingen särskild.

AVBRYT

0x05

Den överdrivna anspråkslösheten i feministiska agendor från de senaste årtiondena står inte i proportion till vår verklighets monstruösa komplexitet, en verklighet genomborrad av fiberoptiska kablar, radio- och mikrovågor, oljeledningarna och gaspipelinerna, oräkneliga fraktvägar och det samtidiga utförandet av miljoner kommunikationsprotokoll varje millisekund. Systematiskt tänkande och strukturell analys har fallit i skuggan av berömvärda men otillräckliga strider knutna till fasta platser och fragmenterade uppror. Medan kapitalism förstås som en komplex och kontinuerligt expanderande totalitet, förblir många lovande emancipatoriska, antikapitalistiska projekt djupt förskräckta av att övergå i det universella. De motsätter sig övergripande och spekulativ politik genom att döma ut sådan som nödvändigt förtryckande vektorer. Ett sådant falskt förgivettagande behandlar universalier som absoluta och genererar en försvagande separation mellan saken vi försöker störta och de strategier vi för fram för att störta den.

0x06

Global komplexitet ställer akuta kognitiva och etiska krav på oss. Dessa är Prometheanska skyldigheter som inte kan tillåtas passera okommenterade. Mycket inom 2000-talets feminism – från resterna av postmodern identitetspolitik till stora delar av den samtida ekofeminismen – kämpar för att adekvat möta dessa utmaningar på ett sätt som skapar substantiell och bestående förändring. Xenofeminism strävar att bemöta dessa skyldigheter som kollektiva agenter, kapabla att röra sig mellan en mångfald lager av politisk, materiell och konceptuell organisering.

0x07

Vi är orubbligt syntetiska, otillfredsställda av endast analys. XF uppmanar till konstruktiv oscillation mellan deskription och preskription för att mobilisera den rekursiva potentialen i samtida teknologi och därmed påverka genus, sexualitet och maktfördelning. Givet att det finns en rad digitala utmaningar sammanbundna med könsidentitet – från sexuella trakasserier via sociala medier till doxing, anonymitet och skyddandet av bilder online – kräver situationen en feminism som är bekväm med programmering. Idag är det av största vikt att vi utvecklar en ideologisk infrastruktur som både stödjer och möjliggör feministiska interventioner inom samtida kommunikativa och nätverkande element. Xenofeminism handlar om mer än digitalt självförsvar och frihet gentemot patriarkala nätverk. Vi vill verka för utförandet av den positiva friheten – "frihet att", inte bara "frihet från" – och uppmana feminister att skaffa sig kunskaper

för att omanvända existerande teknologier och uppfinna nya kognitiva och materiella verktyg för gemensamma syften.

0x08

Kapitalismen gynnar endast de få. De radikala möjligheterna som kommer med utvecklingen (och alieneringen) av teknologisk mediering ska inte längre användas i dess intresse. Det finns verktyg att ta i anspråk som oupphörligen mångfaldigas och trots att ingen kan betrakta dem som till allmänhetens förfogande, har digitala verktyg varken varit mer tillgängliga eller mer känsliga för appropriering än idag. Detta utelämnar inte faktumet att ett stort antal av världens fattiga påverkas negativt av den expanderande teknologiska industrin (från fabriksarbetare som jobbar under fruktansvärda villkor till de byar i Ghana som har kommit att bli skrotupplag för de globala makthavarnas e-skräp), utan det är ett explicit erkännande av dessa villkor som ett steg i deras utrotande. Precis som inrättandet av börserna också var inrättandet av börskraschen vet xenofeminismen att teknologisk innovation måste förutse och förekomma sina systemiska villkor.

FÅNGA

0x09

XF avfärdar illusion och melankoli som politiska hinder. Å ena sidan leder illusionen, som i det blinda antagandet att den svaga kan segra över den starka utan strategisk koordination, till omöjliga löften och kaotiska drivkrafter. Detta är en politik som vill så mycket, men slutar i att åstadkomma så lite. Utan det storskaliga och kollektivt organiserade sociala arbetet är det inte mer än önsketänkande att säga sig sträva efter en global förändring. Å andra sidan inskräper melankolin – så endemisk för vänstern – att emancipationen är en utdöd art att sörja och att negationens små blixtrar är vårt enda hopp. Som värst genererar denna attityd inget annat än politisk trötthet – som bäst finner vi oss i en genomgripande förtvivlan som ofta degenererar till interna strider eller småsint moraliserande. Melankolins sjuka cementerar bara det politiska stilleståndet och – med realismens anspråk – ger upp allt hopp om att omkalibrera en värld. Det är mot dessa sjukor som XF reser sig.

0x0A

Vi anser att politik som uteslutande värderar det lokala är otillräcklig för att undergräva strömningar av global abstraktion. Att dra sig tillbaka från eller förneka ett kapitalistiskt maskineri kommer inte att få det att försvinna. Förslag att dra i nödbromsen till de inneboende hastigheterna, ropet om att stanna upp och skala ner, är – i samma anda – en möjlighet tillgänglig bara för de få, en våldsam partikuläritet av exklusivitet. I slutändan blir detta en katastrof för de många. Att vägra att tänka bortom mikrosamhället, att endast promota kontakt mellan splittrade uppror, att endast överväga hur emancipatorisk taktik kan skalas upp för universell implementering, är att förbli tillfreds med temporära och defensiva gester. XF är en bejakande varelse på offensiven, envist insisterande att storskalig social förändring är möjlig för alla våra främmande släktingar.

0xB

En uppfattning om världens flyktighet och artificiella karaktär verkar ha gått om intet inom samtida feministisk politik. Detta till förmån för en pluralistisk men statisk konstellation av könsidentiteter, i vilkas kalla ljus det godas och det naturligas ekvationer envist återupprättas. Samtidigt som vi (kanske) har expanderat trösklarna för "tolerans" på ett beundransvärt sätt är vi alltför ofta hänvisade till att söka skydd i ofrihet genom att göra anspråk på att vara "born this way", som om vi ursäktar oss med naturens gåva. Detta medan det heteronormativa centrumet hela tiden vandrar vid vår sida. XF ifrågasätter denna centrifugala referens, väl medveten om att kön och genus är exemplariska balanspunkter mellan norm och fakta, mellan frihet och tvång. Att vända dessa balanspunkter i naturens riktning är i bästa fall ett defensivt

medgivande och ett steg tillbaka från vad som annars gör trans- och queerpolitik till mer än bara en lobby: att det är ett glödande bejakande av frihet gentemot en ordning som framstod som oföränderlig. Som för varenda myt om det givna blir en stabil grund uppdiaktad för en verklig värld i kaos, våld och tvivel. Det givna konfiskeras för säkerhets skull till den privata sfären medan det retirerar på fronter med konsekvenser för allmänheten. När möjligheten till transitionering blev faktisk och känd sprack kistan under Naturens tempel och nya historier – med tusen framtider i sin linda – flydde den gamla inordningen av "kön". Genusets disciplinära koordinatsystem är inte en oviktig del i ett försök att återställa detta krossade fundament och tämja de liv som flydde det. Nu är tiden inne att riva detta tempel till grunden och inte buga sig i en patetisk ursäkt inför den lilla autonomi som vunnits.

0x0C

Om cyberspace en gång utlovade en flykt från essentialistiska identitetskategoriers inskränkningar, så har klimatet i samtida sociala medier kraftfullt svängt åt andra hållet till att bli en scen där folk vördar dessa identiteter och knäböjer inför dem. Med dessa kuratoriska verksamheter följer puritanska ritualer för moralisk kontroll och dessa stadier är alltför ofta överkörda av det okänsliga i anklagandet, shameandet, utfrysningen och förkastandet. Värdefulla plattformar för kontakt, organisering och spridande av kunskap blir igentäppta och blockerar en produktiv debatt med hindren positionerade som om de var den faktiska debatten. Denna puritanska skampolitik, som fetischerar förtryck som om det vore en gåva och grumlar vattnen i moralistisk yra, lämnar oss oberörda. Vi vill inte ha rena händer eller vackra själar, varken dygd eller terror. Vi vill ha korruptionens överlägsna former.

0x0D

Detta visar på att uppgiften att konstruera plattformar för social emancipation och organisation inte kan bortse från de kulturella och semiotiska mutationer dessa plattformar för med sig. Det som behöver rekonstrueras är de memetiska parasiter som väcker och koordinerar beteenden på sätt som blockeras av självbilden hos deras värdar. Misslyckandet är att memes som "anonymitet", "etik", "social rättvisa" och "vetskap om privilegier" bär sociala dynamiker som motverkar de ofta lovvärda intentionerna med vilka de närmas. Uppgiften i det kollektiva självbestämmandet kräver en hyperstitionell manipulering av begärets marionettrådar och ett utnyttjande av semiotiska operatörer över en terräng av tätt sammanbundna kulturella system. Viljan kommer alltid att korrumpas av idéerna i vilka den rör sig, men inget hindrar oss från att utnyttja detta faktum och kalibrera det med de syften det önskar för ögonen.

LIKHET

0x0E

Xenofeminism är för avskaffandet (abolitionism) av kön. Avskaffandet av kön är inte en omskrivning för ett uttraderande av vad som idag anses vara "könade" attribut från populationerna. Under patriarkatet vore ett sådant projekt en katastrof – idén om vad som är "könat" lutar oproportionerligt mot det feminina. Men även om denna balans skulle avhjälpas har vi inget intresse i att reducera den sexuella diversiteten i världen. Låt de tusen könen blomma! Avskaffandet av kön är kortformen för ambitionen att konstruera ett samhälle där de attribut som idag samlas under rubriken "kön" inte längre förser ett asymmetriskt maktutövande med en mall. Avskaffandet av "ras" bildar ett liknande synsätt – att kampen måste fortsätta till dess att de karaktärsdrag som idag anses rasifierade inte är ett tyngre vägande skäl för diskriminering än någons ögonfärg. I förlängningen måste all emancipatorisk abolitionism sträva mot klassavskaffandets horisont, eftersom det är i kapitalismen som vi stöter på förtrycket i dess transparenta, denaturaliserade form: du är inte exploaterad eller förtryckt eftersom du är lönearbetare eller fattig; du är lönearbetare eller fattig eftersom du är exploaterad.

0x0F

Xenofeminism förstår att livskraften i emancipatoriskt abolitionistiska projekt – avskaffandet av klass, genus och etnicitet – hänger på en grundläggande omarbetning av det universella. Det universella måste förstås som generiskt, vilket innebär intersektionellt. Intersektionalitet är inte morcellationen av kollektivitet till ett statiskt brus av korsrefererande identiteter, utan en politisk orientering som skär genom alla partikuläriteter och vägrar någon form av hänsynslös klassifikation av kroppar. Detta är inte en universalie som kan pådyvlas ovanifrån, utan något som byggs från botten och upp eller, än bättre, lateralt och därmed öppnar nya passager i ett ojämnt landskap. Detta icke-absoluta, generiskt universella måste vakta sig för den ytliga tendensen att buntas samman med uppsvällda oklara partikulärer – nämligen eurocentrisk universalism, inom vilken mannen är misstagen för den könlösa, den vita för den utan etnicitet och cispersoner för de reella och så vidare. I frånvaron av en sådan universalie kommer avskaffandet av klass att förbli en småborgerlig fantasi, avskaffandet av ras en outtalad vit maktordning och avskaffandet av genus en tunt beslöjad misogyni, även – särskilt – när beivrad av erkända feminister själva. (Det absurda och hänsynslösa spektaklet från många självutnämnda "könsabolitionister" som motarbetar transkvinnor är bevis nog.)

0x10

Från de postmoderna har vi lärt oss att bränna det falska universellas fasad och skingra sådan förvirring; från de moderna har vi lärt oss att granska det nya universella från askan av det falska. Xenofeminism verkar för en koalitionspolitik, en politik utan renhetens infektion. Att bemästra det universella kräver genomtänkt och exakt självreflektion. Detta för att bli ett verktyg som finns tillhands för en mångfald av politiska instanser och något som kan approprieras mot de många förtryck som knyter an till genus och sexualitet. Det universella är ingen fastställd ritning och snarare än att låta det styra oss i förväg föreslår vi XF att vara en plattform. Själva konstruktionsprocessen ska därför förstås som att vara negentropisk, iterativ och kontinuerligt omdanande. Xenofeminism ämnar att vara en föränderlig arkitektur som, likt en open source-mjukvara, förblir möjlig att modifiera och förbättra utefter den navigerande impulsen från ett militant etiskt resonerande. Öppen betyder dock inte riktninglös. De mest beständiga systemen i världen bygger sin stabilitet i hur de övar upp ordning att framträda som en spontan "osynlig hand" utifrån, eller genom att exploatera trögheten i investeringar och sedimenteringar. Vi skall inte tveka att lära från våra motståndare eller från historiens framgångar och misslyckanden. Med detta i åtanke söker XF en ordning som är egalitär och rättvis och injicerar detta rakt in i de frihetens geometrier som dessa plattformar erbjuder.

JUSTERA

0x11

Vi sätter vår lit till teknovetenskapen och inget däri är så heligt att det inte kan bli ombyggt och transformerat för att bredda ljusinsläppet mot frihet, mot genus och människan. Att säga att inget är heligt, att inget är transcendent eller skyddat från viljan att veta, att pilla på och hacka, är att säga att ingenting är övernaturligt. "Naturen" – här tagen för att vara vetenskapens gränslösa arena – är allt som finns. Genom att riva melankolin och illusionen; riva det ambitionslösa och det som saknar skala; riva den libidinala puritanismen hos vissa onlinekulturer och riva Naturen som något självklart givet, finner vi att vår normativa antinaturalism har tagit oss närmare en orubblig ontologisk naturalism. Vi anser att det inte finns något som inte kan studeras vetenskapligt eller manipuleras teknologiskt.

0x12

Detta innebär inte att distinktionen mellan det ontologiska och det normativa, mellan fakta och värde, är enkelt fastställd. Den normativa antinaturalismen och den ontologiska naturalismens vektorer spänner mellan många tvetydiga slagfält. Projektet att reda ut vad som bör vara från

vad som är, att separera frihet från fakta, vilja från kunskap, är ett oändligt projekt. I många tomrum möter begäret oss med faktumets brutalitet där skönhet är oskiljbart från sanning. Poesi, sex, teknologi och smärta glöder av den spänning vi har följt. Men då vi ger upp att försöka revidera, släpper tyglarna och låter spänningen avta, så mattas ljuset i dessa glödtrådar omedelbart.

BÄR

0x13

Potentialen i tidiga textbaserade internetkulturer (de som tände cyberfeminismen under nittiotalet) att bestrida repressiva könsmaktsordningar, generera solidaritet inom marginaliserade grupper och skapa nya rum för experimenterande har tydligt bleknat under tvåtusenåret. Den visuella dominansen i dagens gränssnitt online har återinsatt välkända uttryck för identitetskontroll, maktrelationer och könsnormer som självrepresentation. Detta innebär inte att cyberfeminismens uppfattningar hör hemma i det förflutna. Att skilja subversiva möjligheter från de förtryckande som ligger latent i dagens internet kräver en feminism på sin vakt mot den smygande återkomsten av gamla maktstrukturer, men listig nog att veta hur potentialerna bäst utnyttjas. Digitala teknologier är inte separerbara från de materiella realiteter som de baseras på; de knyter an till varandra så att var och en kan användas för att förändra den andra i olika syften. Istället för att argumentera för det virtuella företräde framför det materiella, eller det materiella framför det virtuella, ser xenofeminism betydelsen av makt och maktlöshet i båda realiteter för att öppna upp denna kunskap som effektiva interventioner i vår sammansatta verklighet.

0x14

Intervention i mer uppenbart materiella hegemonier är precis lika centralt som intervention i digitala och kulturella diton. Förändringar i den skapade omgivningen hyser några av de mest inflytelserika möjligheterna i rekonfigureringen av horisonterna för kvinnor och queers. Som ett förkroppsligande av ideologiska konstellationer bildar produktionen av rummet och de beslut vi tar rörande dess organisering i slutändan utsagor om hur ett "vi" och ett "oss" kan artikuleras. Med dess potential att förklara, begränsa eller öppna upp framtida sociala villkor måste xenofeminister tillägna sig arkitektens språk som en vokabulär för kollektiv koreografi – det koordinerade skrivandet av rummet.

0x15

Från gatan till hemmet – den privata sfären kan inte heller tillåtas undkomma våra tentakler. Den privata sfären har ansetts vara omöjlig att frigöra, så ingrodd som den har varit. Hemmet som norm har sammanblandats med hemmet som faktum, som självklart givet. Löjeväckande "privat realism" har ingen plats på vår horisont. Låt oss ta sikte på förstärkta hem med delade laboratorier, med gemensamma medier och teknologiska faciliteter. Hemmet är moget för rumslig transformation som en väsentlig komponent i varje process för en feministisk framtid. Men denna rörelse kan inte avstannas i hallen. Vi ser alltför väl att rekonstruktionen av familjestrukturer och privatliv idag endast är möjlig till priset av att antingen dra sig undan den ekonomiska sfären, alltså kollektivets sätt, eller bära dess bördor ännu tyngre, liksom den ensamma föräldern. Om vi vill bryta detta stillestånd – som hållit den stagnerade skepnaden av kärnfamiljen om axlarna, envist arbetat för att utestänga kvinnor från den offentliga sfären, män från deras barn, och samtidigt straffat de som tar avstånd från detta – måste vi omintetgöra den materiella infrastruktur och de ekonomiska cykler som håller den på plats. Uppgiften är tvådelad och vår blick nödvändigt stereoskopisk: vi måste uppföra en ekonomi som frigör reproduktivt arbete och familjeliv, och samtidigt bygga modeller för familjeskap som är fria från lönearbetets bedövande skavande.

0x16

Från hemmet till kroppen pockar behovet av en artikulation av en proaktiv politik för bioteknologisk intervention och hormoner. Hormoner hackar sig in i könssystem och äger politisk bäring långt bortom den estetiska kalibreringen av individuella kroppar. Utifrån ett strukturellt tänkande är distributionen av hormoner – vem eller vad denna distribution prioriterar eller patologiserar – av största vikt. Internets framväxt och den hydra av svarta marknaden-apotek som släpptes lös – tillsammans med ett för allmänheten tillgängligt arkiv av endokrinologisk know-how – användes för att vrida kontrollen över den hormonella ekonomin ur händerna från de gatekeeper-institutioner som söker att oskadliggöra hoten mot etablerade distributioner av det sexuella. Att göra affärer enligt regler fastställda av marknads byråkrater är dock inte en seger i sig. Dessa vågor måste resa sig högre. Vi frågar oss om idiomet "könshackning" kan bli en långsiktig strategi; en strategi för wetware liknande det hackerkulturen redan har gjort för mjukvaran – det vill säga att konstruera ett helt universum av gratis open source-plattformar, vilka utgör det närmaste en potentiellt praktisk kommunism som många av oss sett. Utan att dumdristigt riskera liv – kan vi sammansvetsa de embryonala löftena framhållna av farmaceutisk 3D-printing ("reactionware"), gräsrotsrörelsers telemedicinska abortkliniker, forum för könshackers och DIY-HRT ("Hormon Replacement Therapy"), och så vidare, för att skapa en plattform för kostnadsfri open source-medicin?

0x17

Från det globala till det lokala – från molnet till våra kroppar – erkänner xenofeminism ansvaret i att skapa nya institutioner för att bemöta den teknomaterialistiska hegemonins proportioner. I likhet med hur ingenjörer måste föreställa sig både en struktur i sin helhet och de molekylära delarna av vilka den är konstruerad, understryker XF vikten av den mesopolitiska sfären i motsats till den begränsade effektiviteten i lokala utspel, inrättandet av autonoma zoner och simpel horisontalism. Detta samtidigt som XF bestrider transcendentia eller toppstyrda påtvingningar av värden och normer. Den mesopolitiska arenan för XF:s universella ambitioner uppfattar sig själv som ett rörligt och intrikat nätverk av skiftningar mellan dessa polariteter. Som pragmatister välkomnar vi kontaminering mellan dessa fronter som en mutationskraft.

SVÄMMA ÖVER

0x18

XF hävdar att anpassningen av våra liv till en era av Prometheansk komplexitet är ett arbete som kräver tålmod, men ett vildsint tålmod som fjärrar sig från ett "väntande". Att kalibrera en politisk hegemoni eller rebelliska memplex innebär inte bara att skapa materiella infrastrukturer för att göra de värden som artikuleras explicita, utan ställer också krav på oss som subjekt. Hur kan vi bli värdar för denna nya värld? Hur bygger vi en bättre semiotisk parasit – en som väcker de begär vi önskar begära, en som inte orkestrerar en autofagisk orgie av kränkthet och raseri, utan en emancipatorisk och egalitär gemenskap stöttad av nya former av osjälvisk solidaritet och kollektiv självbehärskning?

0x19

Är xenofeminism ett program? Inte om detta betyder något så krasst som ett recept eller ett verktyg med vilket ett enda bestämt problem kan lösas. Vi föredrar att tänka som den intrigerande, som den som vill konstruera ett nytt språk i vilket det aktuella problemet är inbäddat så att dess lösningar och ett obegränsat antal lösningar på relaterade problem kan veckla ut sig med lätthet. Xenofeminism är en plattform, en begynnande ambition att konstruera ett nytt språk för sexualpolitiken – ett språk som griper efter sina egna metoder som ett material för omarbetning och självstartar inkrementellt. Vi förstår att problemen vi möter är systemiska och sammanbundna och att alla chanser för en global framgång bygger på att infektiösa myriader av kunskaper och kontexter tillägnar sig XF:s logik. Vår transformation är ett strilande, riktat inordnande snarare än en omedelbar omstörtning; det är en noggrant

övertägd transformation som ämnar att sänka den vita maktordningens kapitalistiska patriarkat i ett hav av processer som mjukar upp dess skal och stänger ned dess försvarsmekanismer, för att så bygga en ny värld av resterna.

0x1A

Xenofeminism indexerar viljan att konstruera en främmande framtid med ett triumfatoriskt X på en rörlig karta. Detta X markerar inte en destination. Det är införandet av en topologisk bildruta för formeringen av en ny logik. Genom att bejaka en framtid som inte är bunden till nutidens repetitioner kämpar vi för stärkta förmågor, för frihetliga rum med rikare geometri än korridoren, det löpande bandet och feeden. Vi behöver tillhandahålla nya sätt att uppfatta världen och vi behöver aktioner oinskränkta av naturaliserade identiteter. "Natur" ska, i feminismens namn, inte längre vara en tillflyktsort för orättvisa eller en grund för någon form av politiskt rättfärdigande överhuvudtaget.

Om naturen är orättvis, ändra naturen!